

der har haft børn, kender, når man skal indpasse lægebesøg i et arbejdsliv. Så vi støtter, at man arbejder for, at lægerne holder åbent om lørdagen.

Vi respekterer også, at der er en overenskomst på området, og vi synes selvfølgelig, det er noget, der skal forhandles mellem parterne, sådan at vi kan få den her selvfølghed bragt på plads.

Lad mig så sige til sidst, at jeg synes, at debatten også rejser det principielle problem:

Hvorfor skal den del af sundhedssektoren være privat? Hvorfor skal det være sådan, at læger har en privat praksis i stedet for at være en del af det øvrige offentlige sundhedsvæsen? Det er vores principielle synspunkt, det fremførte vi også sidst, dette forslag var fremme, at lægerne skal være en del af det offentlige sundhedsvæsen, og at man så derfor som offentlig arbejdsgiver samlet set kan tilrettelægge den optimale anvendelse af ressourcerne i stedet for som i dag, hvor de er opsplittet, og hvor så stor en del, som det er tilfældet, rent faktisk er privat.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Tom Behnke som ordfører og derefter fru Tove Videbæk.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er medforslagsstiller til forslaget her, og derfor er Fremskridtspartiet naturligvis positiv over for forslaget.

Vi har i Fremskridtspartiet længe undret os over, hvorfor der skal være disse stive rammer for, hvornår de privatpraktiserende læger kan få lov til at holde åbent i deres konsultation. Hvorfor er det ikke bare sådan, at det er lægen og patienten, der aftaler, hvornår de har lyst til at se hinanden, og at man mellem lægen og patienten aftaler, hvornår det passer begge parter bedst? Sådan burde det jo være.

I princippet kan det jo være, at nogle læger ønsker at have åbent på nogle tider og andre læger på andre tider, og det samme med patienterne, så det mest optimale ville selvfølgelig være, at der slet ikke var disse snærende bånd. Men der er heller ingen tvivl om, at efterhånden som debatten kører og man begynder at få indsigt i det her, er man nødt til at stille sig selv spørgsmålet: Hvem er det, der forhindrer, at lægen i dag kan aftale, hvornår man ønsker at se hinanden?

Ja, det blev sagt, at det er, fordi der ligger en overenskomst. Jamen hvem har indgået den

overenskomst? Det har Amtsrådsforeningen og Praktiserende Lægers Organisation. Så er spørgsmålet jo, om det er Amtsrådsforeningen, der har sagt til lægerne: Vi vil ikke acceptere, at I holder åbent om lørdagen. Eller har det været, fordi PLO på den anden side har sagt: Hvis det er sådan, at der bliver lukket op for det, så kræver vi flere penge.

Hvis det er sådan, at man begynder den diskussion og de praktiserende læger kræver mere i løn, flere penge for at skulle holde åbent om lørdagen, så er det klart, at Amtsrådsforeningen er nødt til at se på økonomien og måske holde lidt igen.

Men det, der rent faktisk fremgår af forslaget, er jo, at man ikke afsætter flere penge til dette formål, men at lægen så må holde sin fridag en anden dag i løbet af ugen, altså at arbejdstiden for så vidt er den samme for lægen, men at han vælger selv, hvilke timer det er, han holder åbent, når han holder åbent.

Så det, der ville være meget interessant under udvalgsbehandlingen, er at få helt afdækket, hvad det egentlig er, der er sket under de overenskomstforhandlinger. Hvem er det, der har stukket en kæp i hjulet? For kan vi finde ud af det, så kan det også være, vi kan finde ud af at få løst det problem.

Den anden side af det, som nok også er ret væsentlig at tage fat i, er, at for mig at se ligger der også et element af fagforeningstvang i det her, fordi en hvilken som helst privatpraktiserende læge jo bare kunne lade være med at være medlem af organisationen. Så kunne han holde åbent, når han havde lyst til det.

Men så vidt jeg har forstået det, er det noget med, at det for det første ikke er særlig velset, og for det andet er det vist endda sådan, at der ligger et vist element af tvang over for de privatpraktiserende læger til, at de skal være organiseret dér, og dermed skal de være under de spilleregler. Hvis en læge så bryder og siger: Det er jeg ligeglad med, jeg holder åbent på lørdag, fordi der er fire eller fem patienter, der har tid til at komme og besøge mig – ja, så risikerer vedkommende at blive smidt ud af sin organisation.

Det er klart, at hvis det er de kræfter, vi er oppe imod, så har Folketinget en stor opgave, men det skal ikke afholde Fremskridtspartiet fra at have den principielle holdning, at lægerne bør have åbent om lørdagen og for den sags skyld også om søndagen. For Fremskridtspartiet at se bør det slet ikke være sådan, at der er de